

РЕШЕНИЕ

№ 2221

гр. София, 24.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 09.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **14354** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК, вр. с чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Акт за прихващане или възстановяване № [ЕГН]/30.09.2019г. (№ ДСЦ19-ТД26-97/11/30.08.2019г., съгласно уточняваща молба от дирекция ОП - СДВР), издаден от Е. С. – ст. инспектор по приходите в отдел „ОП – С./ Т.“ на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси стопанска дейност“ при Столична община, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община.

Жалбоподателят счита отказа за прихващане и възстановяване за незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалноправните разпоредби. Административният орган е игнорирал постановление на Прокуратурата на РБ, управителят на дружеството се е явил на 01.02.2019г., за да обоснове, че не е собственик на ППС с рег. [рег.номер на МПС] и не може да извършва законови действия по прекратяване на регистрацията в отдел Пътна полиция – СДВР. Според жалбата липсата на задължение за заплащане на данък произтича не от неправилно подадената декларация, а от момента, в който лицето не е собственик. С препоръчано писмо с обратна разписка от 19.02.2014г. [фирма] е уведомило дирекция ОП – С. – Т. при СО за настъпили промени на 09.08.2013г. в собствеността на данъчния обект с искане за отписване от партията на дружеството, като са представени и документи – налице е пълна загуба на автомобила, поради противозаконното му отнемане (кражба) от неизвестен извършител. На 09.10.2013г. е издадено постановление на РП -С. за

спиране на наказателното досъдебно производство, тъй като автомобилът не е намерен. На 09.08.2013г. спазвайки изискванията на чл.60 ЗКПО [фирма] отписва от данъчно амортизационния си план и от счетоводния си баланс откраднатото ПС, на 21.11.2013г. е изплатено обезщетение от [фирма] по заведената щета по застраховка „Каско“. По силата на КЗ [фирма] е предало на застрахователя всички документи за автомобила и според т.88 от ОУ на застрахователя, при изплащане на обезщетение за пълна загуба на застрахованото МПС вследствие на кражба то става собственост на застрахователя. Следователно данъкът не се дължи от жалбоподателя, който е престанал да бъде собственик.

В проведеното съдебно заседание по делото жалбоподателят редовно призован не изпраща представител.

Ответникът – Кмета на Столична община, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

Оспореният Акт за прихващане и възстановяване е издаден в проведеното производство във връзка с Решение №28/01.08.2019г. на Кмета на СО относно възстановяване или прихващане на данък ПС за четири месеца на 2013г. в размер на 147 лева за лек автомобил БМВ 330 ХД с рег. [рег.номер на МПС].

Лекият автомобил е придобит от [фирма] (Бизнес мениджмънт сървисиз) месец 04.2013г. и е откраднат месец 08.2013г., прекратена е регистрацията му автоматизирано по данни от регистъра на МВР/КАТ/откраднато МПС към 02.2019г. с декларация от 14.02.2019г.

Според издадено удостоверение от Шесто РУ – СДВР на 08.08.2013г. С. Г. Г. – управител на [фирма] е заявил за противозаконно отнемане на описаното МПС и е образувано досъдебно производство ЗМ 2381/2013г. На 18.11.2013г. [фирма] упълномощава [фирма], в случай на откриване на автомобила да извършва сделки за управление и разпореждане с него. На 21.11.2013г. застрахователят е изплатил обезщетение по заведената щета за застраховка „Каско“.

На 09.01.2019г., в хода на административното производство от Дирекция ОП - СО е изпратено съобщение до управителя на дружеството да представи документ за прекратена регистрация в Отдел Пътна полиция – СДВР /КАТ/ на автомобил БМВ 330 ХД с рег. [рег.номер на МПС]. Също е изпратено и запитване до КАТ дали има прекратена регистрация или заявена промяна на собствеността. Получен е отговор от КАТ, че към 30.01.2019г. същото ПМС се води на отчет със собственик [фирма]. Партидата е закрыта автоматизирано по данни на регистъра към месец 02.2019г. с декларация от 14.02.2019г.. Според представено удостоверение от отдел ПП – СДВР от 11.02.2019г. гореописаното МПС е било собственост на [фирма] за периода 30.04.2013г. до 11.02.2019г.

С оспорения АПВ, за същия автомобил са установени задължения за данък МПС на БМС О. за 2018г. и 2019г. в размер на 478,82лв. – общо главница и лихви към 30.08.2019г., като е отказано прихващане и възстановяване за данъка за предходните години.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима като подадена в предвидения законов срок от лице, което има

правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с, ал. 3 изр.1 предл.1 и, ал. 4 от ЗМДТ. Спазена е установената от закона форма - актът е писмен. Посочени са фактическите основания за издаването му, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон.

Съгласно чл. 52, т. 1 от ЗМДТ с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, като данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства /чл. 53 от ЗМДТ/.

Съгласно чл. 58, ал. 4 изр.1 от ЗМДТ, за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство (редакция ДВ бр.95 от 2009г., в сила от 01.01.2010г., приложима до края на 2018г.).

С ДВ бр.98 от 2018г., в сила от 01.01.2019г. в същата ал.4 на чл.58 от ЗМДТ е добавено второ изречение: В случаите на обявено за издирване превозно средство, регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство.

От посочените разпоредби следва, че законодателят е обвързал възникването на данъчно задължение от момента на регистрация и дължимост на това задължение до момента на прекратяването на регистрацията. Това се отнася и за данъчните периоди преди 2019г., когато е добавено второто изречение в текста на чл.58, ал.4 ЗМДТ, относно обявените за издирване превозни средства.

На първо място, противозаконното отнемане на МПС от собственика лишава собственика от правото да владее вещта, но не го лишава от правото му на собственост. Кражбата от друга страна, автоматично не представлява фактическо основание за отпадане на задължението за заплащане на данък върху превозното средство. Видно от приложеното по делото удостоверение рег. № 1194134003251/11.02.2019г. на отдел ПП – СДВР, регистрацията на автомобила е прекратена едва с декларация от 11.02.2019г. Едва след прекратяване на регистрацията в регистъра на отдел ПП – СДВР следва да се приложи разпоредбата на чл.58, ал.4 от ЗМДТ /В този смисъл е и Решение №15412/11.12.2018г. по адм. д. №10244/2018г. по описа на ВАС/. Органът по приходите правилно и законосъобразно е отказал възстановяването на претендираните суми за главници и лихви и е установил задължения за данък върху превозните средства и за 2018 и 2019г., тъй като жалбоподателят не представя доказателства, че е поискал своевременно прекратяване на регистрацията. Отношенията със застрахователното дружество във връзка с изплащане на щата и упълномощаването на [фирма], в случай на откриване на автомобила да извършва сделки за управление и разпореждане с него са неотнормирани към публичното задължение за заплащане на данък върху ПС от собственика, поради което възраженията в този смисъл в жалбата са ирелевантни и не следва да се обсъждат. Жалбоподателят твърди, че с препоръчано писмо с обратна разписка от 19.02.2014г. е уведомил дирекция ОП – С. – Т. при СО за настъпили промени на

09.08.2013г. в собствеността на данъчния обект, с искане за отписване от партидата на дружеството, за което не представя доказателства. Дори и този факт да беше доказан по делото, уведомлението адресирано до отдел ОП - СО не прекратява регистрацията на ПС в базата данни на отдел ПП – СДВР, следователно не отменя дължимостта на данъка, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл.58, ал.4 от ЗМДТ.

Жалбата следва да се отхвърли, а на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. С чл.144 АПК в размер на 100 /сто/ лева.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то Административно отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] срещу Акт за прихващане или възстановяване № [ЕГН]/30.09.2019г. (№ ДСЦ19-ТД26-97/11/30.08.2019г., съгласно уточняваща молба от дирекция ОП - СДВР), издаден от Е. С. – ст. инспектор по приходите в отдел „ОП – С./ Т.“ на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси стопанска дейност“ при Столична община, мълчаливо потвърден от Кмета на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма] да плати на Столична община юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: